

SZITA SZILVIA

Tekereg

Szabálytalan hurkot ír le
a hullámzó, szürke betonút.
A völgyben szántanak.

Kifordul a földből a göröngy,
mellettem a Kutya liheg,
máskülönben csend van.

A patakparti sárban zsurló.
Az út szélén mentabokor,
kihajított, rozsdás fürdőkád.

Az emelkedő kitakar egy szeletet
a tájból, mikor felérek, újra látszik:
a helyén van minden.

Kevés a fa.
Olykor megmozdul a szél,
fordulnak az arányok --